

HC11 – 12 maart '18 – Fiscale eenheid (vervolg)

Kwijtscheldingswinst

Beperking van de kwijtscheldingsvrijstelling tot de winst die ook zonder FE zou zijn vrijgesteld. *Bv. D lijdt 1000 verlies en heeft een schuld van 1000 die om zakelijke redenen wordt kwijtgescholden. Zonder FE: art. 3.13 lid 1 sub a IB: 1000 belast (niets vrijgesteld). Oplossing: voegen met M die 1000 winst maakt. Nu kwijtschelden: FE 0 verlies: 0 belast (1000 vrijgesteld). Art. 15ac lid 2 VPB: er wordt toch niets vrijgesteld omdat dat zonder FE ook het geval zijn geweest. Dit leidt tot een daadwerkelijke VPB-schuld (in het voorbeeld zal het belastbaar bedrag 1000 zijn). Art. 8 lid 4 VPB bevat een bepaling om te voorkomen dat de debiteur kort voor de kwijtschelding wordt ontvoegd, om aan art. 15ac lid 2 te ontkomen: als de kwijtschelding binnen zes jaar na ontvoeging volgt, dan geldt de fictie dat de debiteur nooit in de FE is opgenomen.*

Sinds kort is er een tweede volzin aan art. 15ac lid 2 toegevoegd: het vrij te stellen bedrag aan kwijtscheldingswinst (eerste volzin) wordt verhoogd met het afwaarderingsverlies op een vordering dat conform art. 15ac lid 7 niet ten laste van de winst kan worden gebracht. Lid 7 sub c: het afwaarderingsverlies op een vordering op een verbonden lichaam is niet aftrekbaar indien en voor zover dat is veroorzaakt door het verlies van een andere FE-maatschappij. De latere waardeestijging is dan in principe onbelast. *Vb.; M heeft alle aandelen in D en ze vormen samen een FE. M heeft een lening 1 van 1000 verstrekt aan een verbonden lichaam (dit lichaam zit niet in de FE, anders kan er nooit een afwaarderingsverlies zijn). Dit verbonden lichaam leent vervolgens weer 1000 aan D (lening 2). D lijdt 1000 verlies binnen de FE. Het verbonden lichaam lijdt daardoor een afwaarderingsverlies van 1000, M lijdt vervolgens ook een afwaarderingsverlies op het verbonden lichaam. Dit is voor M niet aftrekbaar, omdat het wordt veroorzaakt door het verlies dat D binnen de FE heeft geleden. Lening 2 wordt kwijtgescholden: de vrijgestelde winst conform de eerste volzin (0 vrijgesteld, 1000 belast) van art. 15ac lid 2 wordt verhoogd met het op grond van art. 15ac lid 7 niet aftrekbare afwaarderingsverlies op lening 1 (1000 vrijgesteld, 0 belast). De eventuele latere waardeestijging van lening 1 wordt belast tot het bedrag (1000) waarmee de vrijgestelde winst conform de tweede volzin van art. 15ac lid 2 is verhoogd.*

Aansprakelijkheid

Art. 39 Inv: dochters zijn hoofdelijk aansprakelijk voor de VPB-schuld van de moeder. Het gaat dan uitsluitend om VPB-schulden die materieel zijn ontstaan gedurende de voeging van de dochter. De draagplicht ligt in principe bij de moeder: als de dochter de schuld van de moeder betaalt, heeft zij een regresvordering op de moeder, tenzij anders is overeengekomen (omdat de FE geen derdenwerking heeft kan anders overeen worden gekomen). Daarom moet er opgepast worden als er aandelen in voormalige FE-dochter worden overgenomen, omdat de dochter nog aansprakelijk kan worden gesteld voor de schulden van de moeder.

Verrekening: art. 24 Inv. De ontvanger kan een recht op belastingteruggaaf van een FE-maatschappij verrekenen met belastingsschulden van een andere FE-maatschappij. Dit geldt ook voor andere heffingen dan de VPB.

Ontvoeging

Art. 15 lid 10 VPB: De FE verbreekt indien niet langer aan de voorwaarden wordt voldaan. Maar ook als een buitenlands lichaam waarvan de Nederlandse v.i. is gevoegd, zijn feitelijke leiding naar NL verplaatst, verbreekt de FE: anders kan het buitenlandse hoofdhuis zonder entreeheffing tot de FE toetreden. Ook bij emigratie met achterlating van een NL'se v.i., verbreekt de FE: anders kunnen er geen exitheffingen worden opgelegd. De FE verbreekt ook op gezamenlijk verzoek (zelf datum voor einde kiezen, maar geen terugwerkende kracht mogelijk) en bij sommige specifieke situaties waarbij een tussenmaatschappij- en zusters-FE in het spel zijn.

Art. 14 Besluit FE: *vb. stel moeder vervreemdt alle aandelen in de dochter, dan verbreekt de FE, omdat de moeder niet meer aan de 95%-eis voldoet. Art. 14 bevat de fictie dat dan eerst de dochter wordt ontvoegd en vervolgens worden de aandelen vervreemd. Hierdoor kunnen de aandelen worden verkocht onder de deelnemingsvrijstelling (vervreemdingswinst dus onbelast).*

Liquidatie van een dochter leidt niet tot ontvoeging (art. 15aa lid 1 sub c): waardoor er geen exitheffingen van toepassing zijn. Als er tenminste 1 dochter achterblijft, blijft de resterende FE bestaan. In principe verloopt de ontvoeging geruisloos. Art. 15aj lid 5 bevat een indeplaatstreding. Als de dochter wordt ontvoegd, herleeft de deelnemingsvrijstelling. Er moet dan op basis van art. 13d lid 8 een nieuw opgeofferd bedrag worden vastgesteld in een ontvoegde dochter. Het zuiver vermogen moet daarvoor worden verminderd met de daarin begrepen fiscale reserves. Voor de boekwaarde van de aandelen geldt hetzelfde (art. 15aj lid 6).

Onderlinge vorderingen/schulden herleven op basis van art. 15aj lid 2 Wet VPB na ontvoeging. De vordering wordt gewaardeerd op de nominale waarde of de lagere WEV. De schuld wordt gewaardeerd op de nominale waarde. Dit leidt niet tot winstneming! Er bestaat wel een tegenbewijsregeling: de latere waardeaan groei van een op de lagere WEV gestelde vordering is onbelast indien en voor zover de crediteur aantoont dat: de vordering gedurende de FE onvolwaardig is geworden of de waardedaling al is teruggenomen door art. 13b, 13ba of 15ab lid 6 Wet VPB. Als de oorspronkelijke crediteur de vordering vervreemdt (cessie vordering na ontvoeging), dan kan bij de nieuwe crediteur de tegenbewijsregeling niet worden toegepast, tenzij de nieuwe crediteur in de oorspronkelijke FE was opgenomen.

Als een dochter wordt ontvoegd in het zicht van liquidatie is art. 15aj lid 3 Wet VPB van toepassing. De achtergrond: faillissement van een dochter binnen de FE leidt per definitie tot winstneming. Eindigt het faillissement met een schuldeisersakkoord: dan is er een kwijtscheldingswinst (art. 15ac lid 2) die waarschijnlijk geheel wordt belast. Als er geen schuldeisersakkoord wordt bereikt, wordt de dochter ontbonden en vereffend. HR: de schulden van de dochter vallen dan vrij. Ook dit leidt tot belaste winst bij de moeder. Dit kan worden voorkomen door de dochter tijdig te ontvoegen. Als erna ontvoeging een schuldeisersakkoord wordt bereikt: de kwijtscheldingswinst ontstaat bij de dochter (art. 8 lid 4: wordt belast), maar de moeder heeft daar geen last van! Wordt er geen akkoord bereikt, dan geldt volgens de HR dat er geen vrijval is van de schulden (omdat de ontvoegde dochter weer zelfstandig belastingplichtig is). Tijdige ontvoeging voorkomt dus vrijvalwinst of er ontstaat een VPB-schuld die niet invorderbaar is. Hier staat dus wel de sanctie van art. 15aj lid 3 op. De schulden van de dochter aan derden moeten onmiddellijk voor de ontvoeging worden gesteld op de WEV van de daarmee corresponderende vorderingen (veelal nihil) en de aan de dochter toe te rekenen egaliseringsreserves en HIR's vallen vrij. Dit leidt tot winstneming voor de FE. Er moet geen winst worden genomen bij schulden aan andere FE-maatschappijen. Een faillissement is geen liquidatie, maar volgens de HR kan art. 15aj lid 3 ook worden toegepast bij faillissement! In het zicht van liquidatie: is er een bepaalde termijn waarbinnen de liquidatie moet plaatsvinden? Wat als er zicht is op het schuldeisersakkoord? Dan is er namelijk geen faillissement. Dit zijn vragen die dit artikel ingewikkeld maken.

HIR en ontvoeging

Art. 15aj lid 1 Wet VPB: indien een dochter wordt ontvoegd vallen HIR's van de FE die zonder voeging van de dochter niet hadden kunnen worden gevormd, in de winst van de FE. *Vb. M vormt een HIR op basis van herinvesteringsvoornemen van D of M vormt een HIR voor de voeging, ten tijde van de ontvoeging heeft D het herinvesteringsvoornemen.* Binnen de FE is dit allemaal mogelijk, maar als D wordt ontvoegd, ontbreekt het herinvesteringsvoornemen in de eerste situatie, waardoor de HIR moet vrijvallen in de winst, onmiddellijk voorafgaande aan de ontvoeging van de dochter. Ook in het tweede

geval moet de HIR vrijvallen, omdat zonder D de HIR al had moeten vrijvallen in de winst zodra M geen herinvesteringsvoornemen meer had.

Hoe zit het bij de HIR en art. 15aj lid 1 bij een economisch dezelfde functie? M verhuurt pand aan gevoegde D. M verkoopt pand aan een derde en vormt een HIR. Het vervangende pand wordt verhuurd aan de inmiddels ontvoegde D. 1e pand: eigen gebruik (want verhuur binnen de FE). 2e pand: verhuur. In principe zou de HIR moeten vrijvallen op het moment waarop D wordt ontvoegd, omdat het 2e pand niet dezelfde economische functie heeft. Echter HR: voor de eis van economisch dezelfde functie moet de FE worden genegeerd. Hierdoor geldt het eerste pand ook als verhuurpand en wordt er voldaan aan de eis van economisch dezelfde functie. Hierdoor kan de HIR blijven bestaan en worden afgeboekt op het nieuwe pand. Het arrest werkt ook andersom: verhuur binnen de FE/eigen gebruik na ontvoeging. Door de FE zou je zeggen dat beiden dezelfde economische functie hebben, maar omdat de FE moet worden weggedacht is er niet meer voldaan aan de eis van economisch dezelfde functie, waardoor de HIR hier wel onmiddellijk voor de ontvoeging moet vrijvallen in de winst. Heeft de HIR art. 15aj lid 1 overleefd? Dan is het volgende obstakel art. 15aj lid 3 VPB. Een toerekening van een HIR die na lid 1 en 3 nog bestaat wordt ex lid 4 aan het lichaam dat het vermogensbestanddeel had vervreemd ter zake waarvan de HIR is gevormd.

Art. 15ai Wet VPB

De strekking van dit artikel is het voorkomen dat belaste vervreemdingswinst wordt omgezet in onbelaste deelnemingswinst en het voorkomen dat een FE tijdelijk wordt aangegaan om een belaste overdracht te voorkomen. Situatie 1: M heeft een pand met stille reserves en verkoopt het pand aan derde X, waardoor M moet afrekenen over de stille reserves. M vormt dan een FE met de nieuw opgerichte D en M vervreemdt het pand aan D. Vervolgens worden de aandelen in D verkocht aan X (nadat D is ontvoegd). Hierdoor is de boekwinst omgezet in onbelaste deelnemingswinst. Er geldt daarom een sanctie: indien er binnen de FE is geschoven met stille reserves moet er onmiddellijk voor de ontvoeging van de overdrager en/of overnemer worden geherwaardeerd naar de WEV (lid 1): dit leidt tot winstneming voor de moeder.

Vb.: M vervreemdt aan D, gedurende FE, een machine (BW 600, WEV 1000). De FE schrijft jaarlijks 100 af. De afschrijving over de SR is jaarlijks 40. 2 jaar later vervreemdt M de aandelen D, de machine heeft dan een WEV van 1300. Lid 1: herwaarderen machine van 400 (600 minus 2 keer 100 afschrijvingen) naar 1300. Er ontstaat 900 winst voor de FE. De toerekening van deze winst (mits toerekening is vereist) verloopt volgens de regels van art. 15ah. Lid 2 sub a: winst overnemer jaarlijks verlagen met 40. Lid 2 sub b: winst overdrager jaarlijks verhogen met 40. Lid 2 sub c/d: 900 winst voor de FE: 580 D/ 320 M.

Lid 1 is onredelijk, omdat er maar met 400 stille reserves is geschoven binnen de FE, terwijl er over 900 moet worden afgerekend. Art. 15ai lid 2 bevat een alternatieve sanctie (kan je voor kiezen): herwaarderen naar de WEV ten tijde van de interne overdracht, verminderd met de 'zakelijke afschrijving' en ontvoeging. *In het voorbeeld: herwaarderen naar 1000 (WEV overdracht) verminderd met de zakelijke afschrijving sindsdien (2 keer 140) = 720. Er ontstaat dus 320 (720-400) winst voor de FE die volledig wordt toegerekend aan de overdrager. Indien er verliesverdamping dreigt kan het gunstiger zijn om voor lid 1 te kiezen.*

Op basis van lid 3 wordt er geen sanctie opgelegd indien: tussen overdracht en ontvoeging zitten tenminste 6 kalenderjaren, als de overdracht van de onderneming tegen uitreiking van aandelen gaat dan is de termijn tenminste 3 kalenderjaren (bedrijfsfusie). Er wordt ook geen sanctie opgelegd als de overdracht past in de normale bedrijfsuitoefening (door de taakverdeling binnen een FE, produceert de ene maatschappij en brengt die over naar de andere maatschappij die aan derden verkoopt: de overdracht

van stille reserves valt dan binnen de normale bedrijfsuitoefening). Incidentele overdrachten vallen hier niet onder.

Verliesverrekening na ontvoeging

Onverrekenende verliezen van de FE worden in principe verrekend met de winst die de moeder of de voortgezette FE na ontvoeging van de dochter maakt. Verliezen kunnen aan een ontvoegde dochter worden meegegeven, mits zij toerekenbaar zijn aan de desbetreffende dochter en daartoe een verzoek is gedaan (art. 15af lid 1 sub b en lid 2 VPB). *Vb. (FE -700) M -300 D -400. Aan D is een verlies van 400 toerekenbaar, dus dat mag aan haar worden meegegeven. Vb. (FE -300) M 100 D -400. Aan D is opnieuw 400 toerekenbaar, maar het verlies van de FE is maar 300, dus 300 meegegeven aan D. Vb. (FE -400) M 200 D1 -300 D2 -300. Aan D1 en D2 is allebei 300 toerekenbaar, maar de FE maakt maar 400 verlies. Voor deze situatie is het nog niet duidelijk hoeveel verlies er meegegeven kan worden (misschien naar rato, ieder 200).*

Alleen de moeder kan het verlies uit het 1e jaar na ontvoeging verreken met de FE-winst (hiervoor kan de volledige FE-winst gebruikt worden). Het verlies dat een ontvoegde dochter lijdt in het 1e jaar na ontvoeging kan nooit worden verrekend met FE-winsten, ook al zijn die toerekenbaar aan de dochter. *Vb. M en D vormen samen een FE, die in een bepaald jaar 300 winst heeft gemaakt, waarvan 0 aan M kan worden toegerekend en 300 aan D. In het jaar daarna zijn beiden zelfstandig belastingplichtig en leiden allebei 300 verlies. Alleen M kan dat verlies verreken met de volledige FE-winst.*

HC12 – 13 maart '18 – Verliesverrekening

De vindplaatsen van het materieel recht zijn art. 20 en 20a VPB. Het formele recht is opgenomen in art. 20b, 21 en 21 VPB en art. 3 Uitv.besch. VPB.

Art. 20 lid 2 Wet VPB bevat de reguliere termijnen: één jaar terug en negen jaar vooruit. Lid 3 bevat een beperking waardoor verliezen als beleggingsinstelling niet verrekenbaar zijn met gewone winsten en gewone verliezen niet verrekenbaar zijn met beleggingsinstellingswinsten. Lid 4 t/m 6 bepalen dat verliezen uit een houdster- of concernfinancieringsperiode alleen verrekenbaar zijn met winsten uit een dergelijke periode. Lid 7 bevat de volgorde waarin verrekend moet worden: in volgorde waarin de verliezen zijn ontstaan en de winsten zijn gemaakt.

Houdster- en concernfinancieringsjaren

Door art. 20 lid 4 aanhef en sub a Wet VPB zijn verliezen uit houdster- en concernfinancieringsjaren alleen verrekenbaar met winsten behaald in houdster en concernfinancieringsjaren. Mits (sub b) het saldo van vorderingen en schulden jegens verbonden lichamen in het jaar waarin wordt verrekend niet uitgaat boven hetzelfde saldo bij het einde van het jaar waarvan het verlies moet worden verrekend (saldotoets). Door de saldotoets kunnen geen belaste rentebaten naar een houdster worden geschoven die kunnen dienen ter verrekening van verliezen. Er is sprake van een houdster- of concernfinancieringsjaren als de vennootschap zich het gehele of nagenoeg gehele (90%) jaar bezig houdt met uitsluitend of nagenoeg uitsluitend (90%) houdster- of concernfinancieringsactiviteiten (mogen gecombineerd worden). Lid 6 eerste volzin: als je in het eerste halfjaar niets doet of je je bezig houdt met de voorbereiding van houdster- of concernfinancieringsactiviteiten dan geldt de fictie dat het hele jaar als houdster- of concernfinancieringsjaar wordt aangemerkt. Lid 6 tweede volzin: minstens 25 voltijdmedewerkers die andere activiteiten uitoefenen dan houdster- of concernfinancieringsactiviteiten, dan blijf je buiten de werking van lid 4. Dit kan zowel voordelig als nadelig uitpakken.

Saldotoets (lid 4 sub b en lid 5). Het jaar waarin wordt verrekend: ten minste gedurende 90% van het jaar geen hoger saldo van vorderingen op en schulden aan verbonden lichamen dan bij het einde van het jaar waarin het verlies is geleden. De hoogte van het saldo wordt bepaald bij het einde van het verliesjaar

(basis: fiscale boekwaarde). Meerdere verliesjaren: meerdere saldo's. Het jaar waarin wordt verrekend: tegenbewijs als niet aan de saldotoets wordt voldaan (lid 5). Verrekening van gewone verliezen in een houdster- of concernfinancieringsjaar is wel mogelijk.

Vb. X BV heeft in jaar 1 een verlies van 20, in jaar 2 een winst van 15, in jaar 3 een verlies van 20, in jaar 4 een winst van 5 en in jaar 5 een winst van 20. Jaar 1 en 5 zijn gewone jaren en jaar 2, 3 en 4 houdsterjaren. Het verlies van jaar 1 moet worden verrekend met jaar 2 en daarna jaar 4 (gewone verliezen kunnen worden verrekend met houdsterwinsten). Het verlies van jaar 3 kan niet worden verrekend omdat er geen houdsterwinst meer is. Er moet daarvoor worden gewacht op een eventuele nieuwe houdsterperiode.

Vb.: X BV bezit bij het einde van jaar 1 een pand met daarin een SR van 50. Door verandering van activiteiten is X BV met ingang van jaar 2 een zuivere houdstermaatschappij. In jaar 2 lijdt X BV een verlies van 30. Bij berekening van dit verlies is nog geen rekening gehouden met de boekwinst van 50 die X BV heeft met de verkoop van het pand begin jaar 2. Is de boekwinst verrekenbaar met het houdsterverlies? Dit is discutabel omdat de winst is ontstaan in de periode vóór het verkrijgen van een houdsterstatus. Zou dit kunnen dan zou een houdsterverlies kunnen worden verrekend met een gewone winst.

De toepassing van de houdsterverliesregeling kan worden voorkomen door een FE te vormen. In de toekomst kan dit echter niet meer.

Art. 20a (belangenwijziging)

Lid 1 bevat de hoofdregel dat vooruitwenteling van verliezen is uitgesloten indien het uiteindelijke belang in vergelijking met het begin van het oudste verliesjaar tenminste voor 30% is gewijzigd. Het belang houdt hier in het financiële belang en de zeggenschap. Een wijziging kan zich voordoen door vervreemding (incl. inkoop) van aandelen, uitgifte van aandelen en omzetting van aandelen. Het gaat om de wijziging van het uiteindelijk belang. Dat rust uiteindelijk in handen van een natuurlijk persoon die de aandelen houdt in de hoogste rechtspersoon in het concern. Het gaat dus niet om het directe belang, interne verhangingen (binnen een concern) doen er dus niet toe.

Vb.: Natuurlijk persoon A heeft alle aandelen in BV A en BV B. BV A koopt alle aandelen in BV B. Het directe belang is hier gewijzigd, maar het uiteindelijke belang niet! Dit is een interne verhangning.

Vb.: Natuurlijk persoon A heeft alle aandelen in BV A. Natuurlijk persoon B heeft alle aandelen in BV B. BV A koopt alle aandelen in BV B. Hier is het uiteindelijke belang wel gewijzigd. Dit is een externe verhangning.

Er moet een vergelijking plaatsvinden van het aandeelhoudersbestand op het moment onmiddellijk na de belangenwijziging en bij het begin van het oudste verliesjaar dat nog open staat. Als er een belangenwijziging is bij begin van het boekjaar zijn verliezen van voorafgaande jaren niet meer verrekenbaar. Als er een belangenwijziging plaatsvindt in de loop van het boekjaar: geen horizontale verliescompensatie, de verliesverrekening blokkeert bij de belangenwijziging, het verlies voor belangenwijziging wordt toegerekend aan het resultaat van het voorafgaande jaar, het verlies na belangenwijziging wordt toegerekend aan het resultaat van het volgende jaar en winst voor belangenwijziging kan dienen ter verrekening van verliezen uit eerdere jaren.

Vb. Het belang in BV X, boekjaar is kalenderjaar, wijzigt per 1 juli met 55%. Voor 1 juli wordt een verlies geleden van 50. Daarna wordt een winst behaald van 60. In voorgaande jaren zijn eveneens verliezen geleden. Het verlies van 50 wordt toegerekend aan het voorafgaande jaar (derde volzin). Het verlies van het voorafgaande jaar en eerdere jaren zijn op de voet van de eerste volzin niet verrekenbaar met winsten na de belangenwijziging. De winst blijft gewoon staan. (Winsten blijven altijd staan en

verliezen worden altijd teruggeschoven/voortgeschoven, waardoor er niet binnen het jaar horizontaal gecompenseerd kan worden).

Hoe zit het met liquidatieverliezen ex art. 13d VPB? Om aan verliesblokkering te ontkomen wachtte de belastingplichtige met de liquidatie van een deelneming tot na de belangenwijziging. HR: het liquidatieverlies was materieel al aanwezig voor de belangenwijziging, waardoor geen verrekening mogelijk is!

In lid 2 is er een uitzondering opgenomen voor niet-besmette belangenwijziging. Sub a: verkrijging krachtens erfrecht en huwelijksvermogensrecht en sub b: uitbreiding van het uiteindelijk belang van een natuurlijk persoon of rechtspersoon die bij het oudste verliesjaar al een belang had van ten minste 1/3. Deze belangenwijzigingen tellen niet mee voor lid 1. Sub b moet volgens de Staatssecretaris worden toegepast op het niveau van de hoogste rechtspersoon in de keten. Altijd eerst kijken naar lid 1: wijzigt het uiteindelijke belang met meer dan 30%? Dan kijken of de uitzondering van toepassing is: had de hoogste rechtspersoon in de keten al meer dan 1/3 van het belang?

Lid 3 bevat ook een uitzondering op lid 1. Dit is voor wijzigingen in het belang van vooral beursvennootschappen (nv's) als onduidelijk is dat in belangrijke mate een wijziging is opgetreden, mits de handel niet ongebruikelijk is (een opkoopoperatie is bijvoorbeeld niet gebruikelijk).

Lid 4 bevat ook een uitzondering indien aan de drie vereisten is voldaan. Aanhef: de bezittingen bestaan in een verliesjaar gedurende ten minste 9 maanden niet grotendeels (50% of meer) uit beleggingen (non-beleggingstoets). Sub a: direct voor de belangenwijziging zijn de werkzaamheden niet tot minder dan 30% van de werkzaamheden bij het begin van het oudste verliesjaar verminderd (activiteitentoets). Sub b: er is geen voornemen om binnen drie jaar na de belangenwijziging de werkzaamheden tot minder dan 30% van de werkzaamheden bij het begin van het oudste verliesjaar te verminderen (intentietoets). De non-beleggingstoets moet voor elk verliesjaar worden toegepast. De activiteitentoets en de intentietoets worden alleen toegepast op het moment van de belangenwijziging. Lid 5 t/m 7 geven bijzonderheden bij lid 4. Lid 5 ziet op met de belangenwijziging samenhangende activiteiten: die tellen niet mee voor de activiteitentoets en intentietoets. Lid 6 bepaalt dat de non-beleggingstoets ook geldt voor het jaar waarin het verlies wordt verrekend. Lid 7 bepaalt dat als de activiteiten zijn gestart in het eerste verliesjaar, dan moet er worden gekeken naar het jaar waarin de activiteit het omvangrijkst was.

Lid 11: verliezen uit niet-beleggingsjaren blijven verrekenbaar met winsten behaald na een belangenwijziging ook als niet is voldaan aan de activiteitentoets en de intentietoets (dus wel aan de non-beleggingstoets). De verrekening blijft beperkt tot de winst behaald met oorspronkelijke activiteiten die na de belangenwijziging zijn voortgezet en er moet winsttoerekening plaatsvinden. Er kan worden geopteerd voor deze bepaling. *Vb. BV A heeft 2 activiteiten A (20% en B (80%). B wordt gestaakt, vervolgens is er een belangenwijziging. Er is hier niet voldaan aan de activiteitentoets (en dus niet aan intentietoets). Op verzoek kan het verlies van voor de belangenwijziging worden verrekend met de winst die BV A na de belangenwijziging maakt met de voortgezette activiteit A.*

Als ook niet aan de non-beleggingstoets is voldaan, kan er nog worden gekozen voor lid 12. Er wordt dan onmiddellijk voor de belangenwijziging winst genomen op de HIR en de stille reserves (hoeft niet volledig). Verliezen uit beleggingsjaren en verliezen uit niet-beleggingsjaren, maar waar lid 11 niet op is toegepast kunnen dan met deze winst worden verrekend.